

והיה עקב תשמעון וגוי'

ביאור בדרך אפר

סתם יציאה מוחוץ למלהנה). הָא בַּצְדָּר, אין מיישבים את הסתיויה בין
55 שלושת הפסוקים? עונה הנגראה, צְדִיקִים - יִרְדֵּל פֶּתֶח בְּפִידָה
56 ולא היו צוריכים לטrhoה כל כדי לקבל את המן, בְּינֹנִים - יְצָאָג מוחוץ
57 למלהנה וְלֹקְטוּ, רְשָׁעִים - שָׁטוּ למקומם ורחוק מהמהנה וְלֹקְטוּ.
58

ועל-דרך-זה בנוועג לען

עכְמָוּ מְצֻיוּ גַם אֲוֹפְנִים שׂוּנִים,

בהתאם לדרגות השוננות של בני

ישראל, בפסוק אחד בחתיב⁴¹ על המן

"לְלַחַם" היהינו שהוא מוכן לאכליה,

וקתיב³⁸ בפסוק אחר "עוגות"

היהינו שציריך לאפותו אותו, ובקתיב³⁸

במקום אחר "וְתַחַנוּ" היהינו שנדרשו

לטרוח ולטהוחן את המן, ורק אחריך

יכלו להינות ממנו. הָא בַּצְדָּר? עונה

הנגראה צְדִיקִים - "לְלַחַם",

בְּינֹנִים - "עוגות", רְשָׁעִים -

"טְחַנּוּ בְּרִיתִים אוֹ דָכוּ

בְּמַדּוֹכָה". ועל-פי-זה דברי

הנגראה שהרשעים קיבלו את המן

בצורה כזו שהיה עליהם לטעון אותו

בריהיים או דו כו' במודוכה, יש לך'אר

מה שמדליק רבנו הַזָּקָן עד שְׁדָכוּ

"שְׂנִיגְשָׁם עד שְׁדָכוּ

בְּמַדּוֹכָה", שהרי אלו שְׁדָכוּ

בְּמַדּוֹכָה" (וְעַד-פִּי-הַזָּקָן הַגָּהָה

מ'יכה⁴²). ואף-על-פי-זה הגה

גם אצלם היה העניין

ד'וֹיְאַכְּלָךְ" הקדוש-בורך ה'ואה

השפיעם מ'יהם מזון של מן מהמשמי,

ועל-ידיך-זה למורות שאכן בירידתו

למטה המן התגנסם, כמהואר לעיל,

מכל מקומות היה זה "וְתַחַנוּ

הוֹדִיעָךְ", עניין של המשכה וגליוי

אלוקות. כיון ש'גם בפי שירד

המן למטה ונטגשים כו', נשאר

המן במהותו בפי שהוא למעלה⁴³, קודם הירידה, בבחינת

הטל, בבחינת רוחמים וב'רבים כו'.

ביאור בדרך אפר

1 שלא דינה להם לאבות ידעה והתקברות בשם ה'ן' אבינו
2 שהוא בבחינת רוחמים וב'רבים בשם ה'ן' ווק מאוחר יותר זכו בני ישראל
3 להתגלות זו.

4 ועל זה מסים בפסקוק "למען הוֹדִיעָךְ", פירוש: על-ידי
5 הפן יונדע לך לכל אחד מבני

ישראל אוכל המן זה שהוא ידעה 1 לאו שְׁהָוָה, פירוש: שלא דינה להם
7 בבחינת טל, "אשר לא ידועו 2 והתקברות בשם ה'ן' אבינו שהוא בבחינת

8 אבוחיך" היהינו שם ה'ן', המקור 3 רוחמים וב'רבים בשם ה'ן' וועל-ידי הפן יונדע לך זה
9 לرحمים וב'רבים, בגנ"ל.

10 ומסים במאמר, ואף-על- 4 הוֹדִיעָךְ, פירוש: על-ידי הפן יונדע לך זה
11 פירבן למורת שירידת המן הייתה 5 שהוא בבחינת טל, "אשר לא ידועו אבוחיך",
12 השפעה מבחן טל, בבחינת רוחמים
13 ובאים, מכל-מקומות 6 ויאכילד",
14 שנטגשים המן בירידתו למטה עד 7 שנטגשים עד ש'רכבו במדוכה³⁸.

15 ש"רכבו במדוכה"³⁸ והחסקו 8 ויש לך'אר הדיק בדרברי רבנו ה'זקן עד שרכבו
16 אליו כפי שמתעסקים באוכל גשי 9 במדוכה", דלא'ורה, למאי נפקא-מינה באן,
17 מוגשים.

18 ויש לך'אר הדיק בדרברי רבנו 10 ונ'ה לא גם בלאו-ה'כி יודעים שהמן נתגשים, ממה
19 בגנ'ן שכחוב בפסקוק זה גופא 11 ויאכילד את הפן¹,
20 ונמשם, אומר "עד שרכבו 12 שרכבו במדוכה רוחם שהמן היה להם למאכל ומזון שנטגשים כו'. אך
21 במדוכה", דלא'ורה, ומה מזון שנטגשים כו'. ואך
22 נפקא-מיהה פאן להביא פרט זה
23 אודות המן, וה'ה לא גם בלאו-ה'כִי 13 וה'הן ה'ואה, דהגה איתה בגמרא שבירית הפן
24 יודעים שהמן נתגשים, ממה
25 שכתוב בפסקוק זה גופא 14 וברכת הטל על המנחה לילא, יונדע הפן
26 עלייו (אלמ'ה, ה'גיג), ה'גיג, ויאכילד את הפן¹, ה'גיג, ותקיב⁴¹ ויצא
27 שהמן היה להם למאכל 15 וה'הן העם ולקטו (יצאה מיחוץ למenchah, משמע),
28 ומזון שנטגשה דם ובשער 16 שטוח העם ולקטו (משמע, למוקם
29 כבשרם הגשמי, כמו מזון נשמי מן הארץ ומזון מזון שנטגשים כו'.
30 גם לא החוספה עד שרכבו במודוכה?
31 ותקיב³⁸ ע"חם, בינונים - י'צ'או ולקטו, רשׁעִים - שטו
32 בת'חים, בינונים - י'צ'או ולקטו, רשׁעִים - שטו
33 אך העניין ה'ואה, דהגה איתה 34 מוכא בגמרא שבירית הפן¹, ותקיב³⁸ "עוגות", ותקיב³⁸ "וְתַחַנוּ".
35 כי הולכי דרגות בין בני ישראל 35 עצם לפי ערך מדרגותם של
36 ישראל, בתקיב⁴⁰ ובברכת הטל 37 על המנחה לילא, יונדע הפן
38 עלייו (אלמ'ה מכאן וואט, בת'וז 38 לברנו ה'זקן שנטגשים עד שרכבו במדוכה, שהרי
39 המנחה יונדע המן), ותקיב⁴¹ ה'גיג, י'צ'או ותקיב³⁹ במדוכה ה'ואה, י'צ'או
40 בסוק אחר י'צ'או העם ולקטו 30 כבשרם הגה
41 (יצאה מיחוץ למenchah, גם אצלם היה העניין ד'וֹיְאַכְּלָךְ, ועל-ידיך-זה "למען הוֹדִיעָךְ",
42 משלע), ותקיב³⁸ שטו העם
43 בפי שירד למטה ונטגשים כו', נשאר הפן במהותו בפי שהוא למעלה⁴³, קודם הירידה, בבחינת
44 למוקם רוחוק עוד יותר מאשר ב. (43) תור'א שם.